

kan jo faa Maden bragt herop, dersom du synes det.«

»Hvorfor dog det?«

»Ja ja. Naar du selv har Lyst, saa —.«

I Tavshed fulgtes Moder og Datter ned til Hotellet, og i Tavshed indtog de deres Maaltid saadan som de i forrige Tider saa ofte havde gjort det under lignende Forhold. I sin dybe Raadløshed blev Fru Bertha ikke Tanken om Dr. Weller og hans Troldkunster kvit. Generalkonsulens sad ved et Bord ikke langt fra dem, og hun mærkede godt, at den lille Frue et Par Gange forsøgte at fange hendes Opmærksomhed, sandsynligvis for at lykønske hende til, at Jytte allerede var kommen op. Men hun havde ikke Mod til at se til den Side.

»Fru Kolding vil vist gerne hilse paa dig,« sagde Jytte tilsidst.

»Aa — det kan være lige meget,« svarede hun.

Efter Bordet gik de sammen med det øvrige Selskab ud paa den store Terrasse, der strakte sig langsmed Hotellets Forside og var tækket med et Solsejl. Her drak man Kaffen iflæng og indledede Dagens Narrebejlen.

Fru Bertha stod et Øjeblik og talte med den amerikanske Oberstfrue. Da hun saae sig om, havde Jytte og Hr. v. Auen allerede fundet hinanden; og